

12) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 102:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Den internationale Overenskomst om Jute og Jutevarer af 1982.

(Fremsat 27/4 83. Første behandling 4/5 83. Betænkning 10/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 139 stemmer mod 12.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til udenrigsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om præcisering af retningslinjerne for udstedelse af visum til sydafrikanske statsborgere.

Af Riishøj (SF) m.fl.

(Fremsat 18/2 83. Første behandling 11/3 83. Betænkning 17/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Kelm-Hansen (S):**

Jeg skal ikke gentage argumenterne fra førstebehandlingen, men bare udtrykke en beklagelse af, at det nu ser ud til, at der ikke kan skaffes flertal for beslutningsforslaget.

Jeg synes også, der er grund til at være lidt ked af, at udenrigsministeren ikke har været alt for samarbejdsvillig under udvalgsarbejdet med hensyn til at fremskaffe de oplysninger, vi ønskede. En overgang var vi i tvivl om, hvorvidt man var klar over, at såvel

post- som telefonvæsen så nogenlunde fungerer i dette land.

Formanden:

Må jeg bede om, at alle medlemmerne medvirker til, at forhandlingerne kan foregå i ro og således, at de, der ønsker at høre på det, der siges fra talerstolen, også får en chance.

Kelm-Hansen (S):

Det, interessen især samler sig om i dag, er det radikale venstres holdning. Jeg håber meget, at vi af den radikale ordfører får en forklaring på det holdningsskifte, som kan registreres hos det radikale venstre. Jeg minder adskillige debatter i denne sal om dette emne, hvor det radikale venstre klart har bakket op bag en progressiv Sydafrikalinje. En tidligere ordfører, hr. Bolvig, sagde den 21. januar 1981, sp. 5241 i Folketingstidende:

»Jeg håber, ministeren ved, han kan påregne støtte fra bl.a. det radikale venstre, hvis regeringen ønsker at føre en mere markant og aktiv politik mod Sydafrika, således at vi kan leve op til forventningerne til os og det billede, en lang række lande i den tredje verden har af os.«

Det vil være interessant at høre, hvad det er, der er sket i den mellemliggende periode.

Med hensyn til de forventninger, der stilles til os, vil jeg oplyse, at en af dem, der forventer noget, er Sam Nujoma, som om få minutter indfinder sig her i folketinget. Han vil også være meget interesseret i, hvorfor de radikale har skiftet holdning. Er det, fordi de har skiftet ordfører? Eller har de skiftet politik?

Riishøj (SF):

Vi skal også fra SFs side dybt beklage de radikales holdning i denne sag. Vi troede, de radikale havde en klar antiapartheidlinje i alle relevante spørgsmål, men her ser vi en meget grov undtagelse, noget, der kunne tyde på en ændret radikal stillingtagen til spørgsmålet om isolering af apartheidstyret.

Dette drejer sig om et af de grundlæggende Nord-Syd-problemer. Jeg tvivler heller ikke på, at de radikale ved deres holdning mister mange af deres traditionelle venner i de kredse, der kæmper for en ny international politisk verdensorden. En international

[Riishøj]

politisk verdensorden af en anden karakter end den, vi kender i dag, forudsætter en aktiv og utvetydig indsats i kampen mod apartheid, som endog med dansk og med radikal tilslutning er blevet erklæret for en forbrydelse mod menneskeheden og en trussel mod verdensfreden.

I begrundelsen for ikke at medvirke til dette forslag nævner det radikale venstre det nordiske handlingsprogram, uanset at de svar, vi har fået under udvalgsbehandlingen, ganske klart viser, at det nordiske handlingsprogram forvaltes meget forskelligt i de forskellige nordiske lande, og uanset at der oven i købet eksisterer visumbestemmelser, som overhovedet ikke skelner mellem såkaldte officielle repræsentanter og individuelle borgere.

I Norge er der en bestemmelse i de nordiske visumbestemmelser, som taler om, at alle sydafrikanske statsborgere – med streg under »alle« – som ønsker at deltage i kulturelle manifestationer i nordiske lande til fordel for apartheidregimet, bør nægtes visum, og så er spørgsmålet, om kulturelle og uddannelsesmæssige forbindelser ikke netop er til fordel for apartheidregimet. Her har vi omsider fået nogle svar – det gik meget langsomt – og vi har i hvert fald set de spørgeskemaer, som de sydafrikanske skoleelever skal udfylde. Her skal de, der søger om at komme med under disse ordninger i Sydafrika, bekræfte, at de vil tale for deres land i de lande, som de udstationeres til. De skal oven i købet bevise, at de kan være ambassadører, »ambassadors«. Det står der direkte i et af spørgsmålene til dem. Det vil sige, at det fra Sydafrikas side direkte slås fast med syvtommersøm, at de mennesker, der sendes herop, betragtes som repræsentanter for regimet, og at de forventes at optræde som sådanne.

Der er ikke nogen tvivl om, at Rotary i praksis virker udadtil som ambassadør for apartheidregimet, og at apartheidregimet bevidst søger at omgå de kulturelle sanktioner, som dog er vedtaget, ved at lade såkaldte private organisationer forestå disse udvekslinger.

Vi har under udvalgsbehandlingen kunnet se, at der har været sydafrikanske studenter ved Københavns universitet og Århus universitet. Det kunne være interessant at se baggrunden for, at man har ordninger af den karakter.

Det er bedrøveligt, at de radikale har valgt i denne sag at lægge sig op ad en blød, overordentlig blød, fortolkning af det nordiske handlingsprogram. Vi har mange Sydafrikasager i folketinget i øjeblikket: vi har våbenembargosagen, vi har kullet, og vi har haft en lang række andre ting. Vi har endog i dansk fjernsyn kunnet se reportager fra det sidste valg i Sydafrika, som har markeret et højresving – hvis man kan tale om højresving i Sydafrika – som dog burde mane til eftertanke. Er det overhovedet muligt ad ikke-voldelig vej at ændre forholdene i Sydafrika?

Jeg vil også bede de radikale om klart at præcisere, hvad man egentlig ønsker sig af visumbestemmelser over for Sydafrika. Ønsker man, at de andre nordiske lande skal følge det, som er intentionen i SFs forslag, eller ønsker man for tid og evighed at fortolke dette forslag blødt? Det kunne også være interessant at vide, hvad de radikales egentlige holdning til den sag er. Vi undrer os over, at det ikke er solidaritet med FN – hvor det overvældende flertal af medlemslande er fra den tredje verden – der bestemmer de radikales holdning. Der er åbenbart en eller anden mærkelig form for nordisk holdning, som misbruges til at tilfredsstille regeringens ønsker i denne sag. Jeg tror egentlig også, der ligger indenrigspolitiske hensyn bag de radikales holdning, og det beklager vi dybt.

Vi forventer et klart svar fra de radikale.

Janne Normann (RV):

Der er ikke tale om noget holdningsskifte hos det radikale venstre, og der er heller ikke tale om noget holdningsskifte over for det nordiske handlingsprogram. Vi er ikke på noget tidspunkt kommet med udtalelser, som kan give grund til at tro, at vi har nogen som helst sympati for apartheidregimet, og det er en forvrængning af de virkelig grove, hvis nogen vil prøve at give os skylden for det.

Der er som sagt heller ikke noget holdningsskifte i forholdet til det nordiske handlingsprogram. Vi anser det for meget vigtigt at følge handlingsprogrammet. Det er da rigtigt, at det ikke forvaltes helt ens i de nordiske lande. Danmark er blandt de lande, der forvalter det temmelig skrap, og det er vi tilfredse med.

Hvad vi derimod ikke er tilfredse med, er de besvarelser, vi har fået under udvalgsar-

[Janne Normann]

bejdet. Jeg synes, oplysningerne har været overordentlig mangelfulde, for ikke at sige arrogante. Med mit kendskab til ministeren ved jeg naturligvis, at det ikke er hans skyld. Ministeren har selvfølgelig en udpræget ydmyghed over for folketinget og udvalget, men der er altså kommet nogle besvarelser, som i allerhøjeste grad ikke giver grund til at tro, at der ikke slipper mennesker ind fra Sydafrika, som har fået visum til sportslige og kulturelle begivenheder, til trods for at de er repræsentanter for apartheidregimet.

Vi er meget utrygge ved situationen. Derfor opfordrer vi regeringen til at søge det nordiske handlingsprogram skærpet, således at man sikrer sig, at der ikke kommer sydafrikanere ind, som er udsendt som repræsentanter for apartheidregimet, til sportslige og kulturelle arrangementer. Jeg må sige til ministeren, at bl.a. på grund af behandlingen i udvalget er vi i så høj grad utrygge, at jeg må bebude, at hvis vi ikke får det nordiske handlingsprogram skærpet, tror jeg, Danmark skal gå enegang. Når man støtter det nordiske handlingsprogram, er det altså først og fremmest vejen at gå at søge det skærpet, så vi ikke får disse uønskede repræsentanter for apartheid ind i Danmark.

Formanden:

Jeg må endnu en gang bede om at få mere ro i salen. I øjeblikket er det især til højre, men det gælder i øvrigt hele salen.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Fru Janne Normann sagde, at der ikke var tale om et holdningsskifte. Så ved jeg ikke rigtig, hvordan man skal opfatte det. Jeg bliver nødt til igen at citere den tidligere radikale ordfører, hr. Bolvig, Folketingstidende 1980-81, sp. 2000. Hr. Bolvig henstiller til regeringen at etablere en samkvemsboykot, som han siger ». . .netop rammer de hvide, vi ønsker at ramme, uden at ramme det sorte flertal. . . en samkvemsboykot, der går ud på, at vi afbryder enhver form for samkvem med det hvide mindretal, så længe det opretholder sin afskyelige apartheidpolitik«.

Her går man altså ind for at afbryde enhver form for samkvem. Vi har ved at stemme for dette forslag i dag en mulighed for at

bakke op bag den holdning, som de radikale i hvert fald tidligere har haft.

Jeg så i en af aviserne i dag, at der var en annonce, hvor man talte om, at man kunne komme tæt på et menneske, man kaldte Slingre-Niels. Det var desværre forsynet med et meget uklart billede, så man kunne ikke rigtig se, hvem det var, det drejede sig om. Efter det, vi hører her, har jeg en lumsk anelse om, at det må være et menneske med en vis tilknytning til det radikale venstre.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Der er ingen tvivl om, at det radikale venstre ønsker at afbryde samkvemet på kulturel og sportslig basis, som det er indeholdt i det nordiske handlingsprogram, med repræsentanter for apartheidregimet. Men vi skal heller ikke lave så skarpe regler, at vi ikke kan få folk ind på privat basis, på forretningsbasis, folk, der kommer privat for at lære noget om et demokratis funktionsvilkår f.eks. Det er heller ikke det radikale venstres holdning.

Men at vi skal afbryde samkvemet med repræsentanterne for apartheidregimet, er vi enige i, og det er derfor, jeg har fastslået, at hvis vi ikke kan få det nordiske handlingsprogram skærpet, sådan som vi ønsker det, vil vi tage sagen op igen. Men foreløbig har vi et nordisk handlingsprogram. Det er vigtigt at holde sig til det og så søge det skærpet, når man ønsker det. Hvis det ikke lader sig gøre, må vi se, om vi skal gå enegang.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Her får vi den bløde fortolkning af det nordiske handlingsprogram. Jeg nævnte før, at i de spørgeskemaer, som fru Janne Normann også har fået tilstillet i udvalget, skriver de sydafrikanere, der søger op til Danmark under disse udvekslingsordninger, at de vil optræde som ambassadører for deres regime, og at de vil tale for deres land. Det står ganske klart, de skriver under på det, og de skal dokumentere, at de vil gøre det.

Hvad forstår fru Janne Normann ved repræsentanter for regimet?

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Det er præcis, hvad der har gjort os urolige. Som jeg sagde i mit første indlæg, har vi under udvalgsarbejdet ikke fået dokumenteret – tværtimod – at der ikke kommer repræsentanter for apartheidregimet ind. Vi har fået dokumenteret, at de værsgo har at være repræsentanter for apartheidregimet for at komme herind. Det er derfor, vi ønsker det nordiske handlingsprogram skærpet.

Halvgaard (FP):

Som formand for udvalget kan jeg oplyse, at vi i udvalget har fået svar på alle stillede spørgsmål vedrørende B 79. Jeg mener, udvalgsarbejdet er gennemført på fuldt forsvarlig måde. At svarene så måske har været utilfredsstillende, er en anden sag, men jeg mener, der har været rig lejlighed til yderligere at få sagen belyst ved nye spørgsmål. Derfor forstår jeg ikke den kritik, hr. Kelm-Hansen fremfører, og jeg mener heller ikke, den er berettiget.

Steen Folke (VS):

Jeg synes, det er nogle jammerlige radikale bortforklaringer, fru Janne Normann har bragt til torvs her. Jeg vil gerne prøve at henvende mig til andre medlemmer af det radikale venstres gruppe, som jeg kan se er til stede, og spørge, om de er tilfredse med, at partiet her indtager en stilling, som vil vække glæde hos racisterne i Pretoria. Det er det, det drejer sig om.

Jeg vil gerne spørge hr. Bernhard Baunsgaard, jeg vil gerne spørge hr. Bilgrav-Nielsen, jeg vil gerne spørge fru Aase Olesen, jeg vil gerne spørge hr. Niels Helveg Petersen, hvordan de ærede medlemmer har det med, at det radikale venstre her tager en stilling til et lille, men principielt vigtigt forslag, som vækker glæde hos racisterne, hos apartheidregimet i Pretoria. Der er ikke skygge af tvivl om, at det er det, der foregår i dette øjeblik.

Fru Janne Normanns bortforklaringer gælder til Wandsbek. Det er klart og tydeligt fremgået under udvalgsbehandlingen af denne sag, at de pågældende unge hvide, som går i rent hvide apartheidskoler, bliver udvalgt bl.a. under hensyntagen til, hvordan de kan fungere som ambassadører for deres land. Det står udtrykkeligt i de ansøgningsformularer, vi har set i udvalget. Der er

ingen tvivl om, at de bliver opfattet som ambassadører for deres land og derigennem for det regime, som står i spidsen for apartheidsystemet i det land.

Jeg synes, det er overordentlig trist, at det radikale venstre i en så lille, men principielt betydningsfuld sag vælger en stillingtagen sammen med højrefløjen, som reelt vil vække glæde i Pretoria. Vi ved godt, at det radikale venstre er regeringens støtteparti på nogle økonomiske områder, at det er et borgerligt parti, at det godt vil føre borgerlig økonomisk politik, indkomspolitik og nedskæringer osv., det overrasker os ikke, men partiet har haft nogle mærkesager ved siden af, bl.a. på det udenrigspolitiske område, og en af dem er en nogenlunde fast holdning til apartheidregimet også i praksis.

Hr. Kelm-Hansen har citeret den tidligere ordfører, hr. Bolvig, som førte den linje markant frem herinde i tinget, for, at man gerne ville gå videre, og nu kommer i betænkningen en søforklaring om, at man ikke ønsker at gå videre end det nordiske handlingsprogram. Hvad er grunden til det? Jeg vil gerne igen spørge hr. Bernhard Baunsgaard, som kæmper for demokratiske principper og retsprincipper – jeg er sikker på, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke pludselig har fået sympati for styret dernede –: hvorfor ønsker man samkvem med unge hvide sydafrikanere, der udsendes som ambassadører for deres land? Jeg vil gerne spørge de andre radikale: synes man virkelig, at det er den rigtige stillingtagen? Er det bare gået lidt for stærkt, har man ikke rigtig fået tænkt igennem, hvad det er, man gør?

Jeg synes, det er overordentlig beklageligt, at de radikale, som i denne sag er udslagsgivende, rent faktisk nu ser ud til at ville være med til at forhindre en rimelig stillingtagen til en lille, men principielt vigtig sag. Man glæder magthaverne, man glæder apartheidregimet i Sydafrika med sin stillingtagen. Jeg håber, at det vækker eftertanke uden for Christiansborg, hvis ikke det vækker eftertanke i den radikale gruppe herinde.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Jeg må bedrøve hr. Steen Folke med, at jeg taler på hele gruppens vegne.

[Janne Normann]

Jeg er ikke bekymret for, at vi kommer til at glæde racisterne. Tværtimod tror jeg, at racister, hvor de findes, græmmer sig over, at denne sag faktisk har givet anledning til, at vi nu ønsker det nordiske handlingsprogram skærpet. Vi ønsker ikke, at Danmark går alene. Vi ønsker en samlet nordisk politik på dette område. Kan vi ikke få det, kan vi ikke få handlingsprogrammet skærpet, ja, så må vi altså skærpe vores egen stilling, men det er vigtigt at få udbredt denne holdning til hele Norden og få hele Norden til at handle derefter.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Det er og bliver en jammerlig bortforklaring. Jeg kan ikke forestille mig, at de øvrige medlemmer af det radikale venstres gruppe er tilfredse med den form for bortforklaring. I de radikales holdning hidtil, som fremført bl.a. af hr. Bolvig, har det ligget helt klart, at man var rede til at gå videre, fordi man bl.a. mente, at det nordiske handlingsprogram var for svagt. Det mente man med rette; det er et meget svagt handlingsprogram, der kun generer apartheidregimet uhyre lidt.

Der har været en vilje fra radikal side til at gå videre i retning af foranstaltninger, som faktisk kan genere apartheidregimet. Bevares, dette er en lille ting, det er ikke en stor sag, men det er principielt vigtigt. Jeg vil gerne høre ét eneste argument for ikke at gå dette lille skridt videre nu. Der er jo intet, der forhindrer det radikale venstre og os andre i derefter at arbejde for, at de øvrige nordiske lande gør noget lignende. Jeg er sikker på, at hvis vi går i spidsen og gør denne lille, men principielt vigtige ting, så vil det øge muligheden for at få de andre nordiske lande med. Må jeg høre ét eneste ordentligt radikalt argument for, at vi ikke gør det og derefter arbejder for at få de nordiske lande med?

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Dette er søforklaringer. Som det fremgår af det svar, vi fik i udvalget, er der mange forskellige fortolkninger af det nordiske handlingsprogram. Det er helt fantastisk, at man henviser til, at vi skal afvente et eller andet, der sker i de andre nordiske lande,

som en dårlig undskyldning for ikke at foretage sig noget i Danmark.

Hr. Steen Folke nævnte glæden i Sydafrika. Jeg skal tilstille det radikale venstre nogle klip fra den sydafrikanske presse, hvor man omtaler denne debat og sådan set glæder sig over den danske regerings holdning til dette. Det kan sort på hvidt dokumenteres, at apartheidregimet glæder sig over det flertal, der er i folketinget i dag. Alle bortforklaringer er simpelt hen tynde som tynd is. Jeg kan ikke se andet, end at de radikale har skiftet holdning, og at de i dette spørgsmål gerne vil give regeringen fred. Der er måske noget om disse nålestik, som har været fremme i debatten. Det er beklageligt, at spørgsmålet om Sydafrika skal afgøres af den slags småjuristeri og småpolitik.

Bernhard Baumgaard (RV):

Da mit navn nu ligefrem er draget ind i denne sag af VS' ordfører, vil jeg benytte lejligheden til at sige et par ord om dette.

For at der ikke skal være nogen tvivl om det: jeg synes, at fru Janne Normann på udmærket måde har redegjort for vores holdning til denne sag. Jeg skal gerne på samtlige radikales vegne sige, at vi opfatter det styre, der er i Sydafrika, som et modbydeligt racistisk styre. Det gælder for os om, at der sættes kraftigst muligt ind imod dette styre. Det er klart, at det vil virke meget kraftigere, hvis vi kan få et samlet Norden til at tage afstand fra det. Dette forsøg bør gøres, og hvis regeringen ikke optræder tilstrækkelig kraftigt her, kan vi jo lægge pres på den fra folketingets side. Kan regeringen ikke overtale de andre nordiske lande, sådan at vi får det kraftigste tryk udefra mod styret, så må Danmark gå alene. Nu sker der jo ikke alverden ved, at der kommer et par sydafrikanere herop om året, men det afgørende er – det er jeg enig med SF i – at styret får et kraftigt varsko om, at man uden for Sydafrika opfatter dets styre som et modbydeligt racistisk styre.

Så kan man stille sig op fra de andres side og sige: ja, det skulle man have gjort. Jeg synes, det er beklageligt, at en folketingsbeslutning, fremsat af SF og andre, når så langt, uden at præmisserne er i orden. Det er sjuskeri, det skulle man holde sig for god til.

(Kort bemærkning).

Steen Følke (VS):

Argumentationen bliver jo ikke bedre af at blive gentaget af hr. Bernhard Baunsgaard. Det er trist, at den åbenbart rækker længere ind i det radikale venstres folketingsgruppe, end man umiddelbart kunne tro.

Der er stadig ikke anført noget som helst imod, at vi gør det her i Danmark og derefter arbejder for at få andre lande med, heriblandt de nordiske lande. Den argumentation, hr. Bernhard Baunsgaard lægger frem, er den, højrefløjen gang på gang har lagt frem over for nordiske initiativer: ja men det er meget bedre, at det sker i FN, for hvis vi kan få hele FN med, så får vi rigtig lagt pres på Sydafrika. Hvis vi får alle lande med, så er det jo meget bedre, end hvis Norden gør noget alene. Det er selvfølgelig på overfladen et rigtigt argument, men de, der fremfører det, ved udmærket godt, at man ikke får alle de andre lande med, og derfor bliver det ikke til noget, og det er i virkeligheden også det, de ønsker sig.

Jeg skal ikke kunne sige, hvad der er muligt på nordisk plan; det kan da godt være, at det er muligt at komme igennem med disse ganske små og i og for sig uhyre beskedne foranstaltninger også på nordisk plan, men der er ingen som helst grund til at afvente stillingtagen i de andre lande. Hvis der er nogen som helst vilje til handling, hvis der er vilje til at gøre noget, der i praksis kan genere det regime, som hr. Bernhard Baunsgaard finder afskyeligt – jeg tvivler ikke på, at han mener det – så kan det gøres her og nu, så kan vi gå i spidsen, og så tror jeg, mulighederne for at få de andre nordiske lande med vil være større.

Jeg synes, det er meget trist, at de radikale har indtaget denne holdning i sagen. Jeg må sige, at jeg kan nu ikke forestille mig, at det skulle være et kabinetsspørgsmål for hr. Poul Schlüter.

Formanden:

Det hedder statsministeren.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

For god ordens skyld vil jeg gerne understrege, at forkastelsen af dette beslutningsforslag ikke indebærer nogen svækkelse af regeringens afstandtagen fra det sydafrikanske

apartheidstyre. Det sagde jeg ved førstebehandling, og det vil jeg gerne gentage her.

Situationen er den, som hr. Bernhard Baunsgaard helt korrekt påpegede, at SF ikke har gennemtænkt sit forslag ordentligt. Hvis man havde vedtaget forslaget, ville det indebære en sagligt og politisk helt uforsvarlig indskrænkning af den gruppe af sydafrikanere, der bør være undtaget fra handlingsprogrammets henstilling på det kulturelle område, og det ville også være i strid med såvel det nordiske handlingsprograms ånd og bogstav som de fællesnordiske retningslinjer for forvaltningen af visumpligten.

De meget ophidsede angreb, der er kommet på dem, der har afvist SFs beslutningsforslag, synes nærmest at antyde, at de øvrige nordiske lande må ligge på maven for Pretoriastyret. Det er jo den logik, der ligger i angrebene. Jeg er sikker på, at det er en holding, der vil vække undren i de øvrige nordiske hovedstæder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 70 stemte for, 78 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 63:

Forslag til folketingsbeslutning om nedbringelse af forsuringen af miljøet.

Af Kalnæs (SF) m.fl.

(Fremsat 8/2 83. Første behandling 16/3 83. Betænkning 11/5 83).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3